BROUMOVSKÝ **BIM**
INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 10 - **LISTOPAD** 2018 – ČÍSLO **11**

Jak na zemi, tak i v nebi

Přehození slov z nejznámější modlitby je připomenutím souslednosti prožívání Božího království, které je možné podle sv. Pavla charakterizovat jako „Spravedlnost, Pokoj a Radost v Duchu svatém“ (Řím 14,17). Toto dogma platí na obou stranách věčnosti.

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumovska financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumovska“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:
Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumovska, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumovska.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

O přikázáních - Nezabiješ

Katecheze Svatého otce při generální audienci, náměstí sv. Petra

O přikázáních - Nezabiješ

Dnešní katecheze je věnována pátému přikázání: Nezabiješ. Jsme už v druhé části Desatera, která se týká vztahů k bližnímu; a toto přikázání se svou stručnou a rozhodnou formulací vypíná jako obranná hradba základní hodnoty mezilidských vztahů, totiž hodnoty života. („Lidský život je posvátný, protože již od svého počátku je výrazem Božího stvořitelského díla a má stále zvláštní vztah ke Stvořiteli, jenž je jeho jediným cílem. Jen Bůh je Pánem života od jeho počátku až do konce. Nikdo si za žádných okolností nemůže osobovat právo přímo zničit nevinnou lidskou bytost.“ - Kongregace pro nauku víry, instr. Donum vitae, 76-77)
Dalo by se říci, že pojítkem veškerého zla, páchaného ve světě, je pohrdání životem. Život napadají války, organizace těžící z člověka, spekulace se stvořením, skartační kultura a vůbec všechny systémy, které podrobují lidskou existenci prospěchářským kalkulům, zatímco ostudný počet lidí žije v podmínkách nehodných člověka. O tom všem čteme v novinách a slyšíme v televizi. Jedná se o pohrdání životem, tedy určitým způsobem o jeho zabíjení.
Rozporuplný přístup k lidskému životu rovněž povoluje jeho usmrcení v mateřském lůně, a sice ve jménu ochrany jiných práv. Jak ovšem může být terapeutický, civilní či prostě lidský skutek, který ničí nevinný a bezbranný život v jeho rozkvětu? Zeptám se vás: Je správné odstranit lidský život, aby se vyřešil nějaký problém? Co si o tom myslíte? Je to správné? (Odpověď: Ne!) Je správné zavolat nájemního vraha, aby se problém vyřešil? (Odpověď: Ne!) Něco takového nelze, není správné zbavit se člověka, byť maličkého, aby se tím něco vyřešilo. Je to, jako bychom si na vyřešení problémů najali nájemního vraha.
Odkud toto všechno pochází? Z hloubi čeho se rodí násilí a odmítání života? Ze strachu. Přijetím druhého totiž vzdorujeme individualismu. Pomysleme například na situace, kdy vyjde najevo, že rodící se život je nositelem postižení, třeba i vážného. V takových dramatických případech potřebují rodiče skutečnou blízkost a solidaritu, aby se vyrovnali s touto realitou a překonali pochopitelné obavy. Namísto toho se jim často dostává unáhlených rad k přerušení těhotenství, což je slovní obrat pro to, jak s někým přímo skoncovat. Nemocné dítě, které se jeví jako problém, je ve skutečnosti darem, jímž mne Bůh vymaňuje z egocentrismu a dopřává mi růst v lásce. Totéž platí o každém potřebném člověku na této zemi, senioru vyžadujícím péči anebo mnoha chudých, kterým se stěží daří jít životem dál. Zranitelný život nám ukazuje východisko, cestu k záchraně z existence zaměřené jen na sebe, a odkrývá nám radost z lásky. Zde bych se rád pozdržel a poděkoval nesčetným dobrovolníkům, silnému italskému dobrovolnickému hnutí, které je nejmohutnější, jež jsem kdy poznal. Děkuji.
Co člověka vede k odmítnutí života? Jsou to modly tohoto světa – peníze (lépe se toho člověka zbavit, protože by to moc stálo), moc a úspěch. Při hodnocení života jsou to chybné veličiny, protože jediným autentickým měřítkem je zde láska. Láska, jíž Bůh miluje život – to je měřítko. Láska, kterou Bůh miluje každý lidský život.
V čem tedy spočívá kladný smysl přikázání „Nezabiješ“? V tom, že Bůh miluje život, jak jsme před chvílí slyšeli v biblickém čtení. Tajemství života se nám odhaluje tak, jak s ním nakládal Boží Syn, který se stal člověkem a na kříži přijal vyvrženost, slabost, chudobu a bolest (srov. Jan 13,1). V každém nemocném dítěti, slabém starci, zoufalém migrantovi, v každém křehkém a ohroženém životě nás Kristus hledá (srov. Mt 25,34-46), hledá naše srdce, aby v něm vyjevil radost z lásky. Vyplatí se přijmout každý život, protože každý člověk má cenu Kristovy krve (srov. 1 Pt 1,18-19). Nelze pohrdat tím, co Bůh tolik miloval!
Musíme říci mužům a ženám tohoto světa: Neopovrhujte životem! Ani cizím, ale ani vlastním, neboť také na něj se vztahuje přikázání: „Nezabiješ“. Mnoha mladým lidem je třeba říci – neznevažuj svou existenci! Přestaň s odmítáním Božího díla! Ty jsi Boží dílo! Nepodceňuj se, nepohrdej sám sebou v závislostech, které tě zničí a přivedou ke smrti!
Ať nikdo nepoměřuje život podle klamů tohoto světa, nýbrž ať každý přijme sám sebe i druhé ve jménu Otce, který nás stvořil, Boha, milujícího život. To je krásné – řekněme to všichni společně. Bůh milující život. Záleží mu na nás tolik, že za námi poslal svého Syna. „Neboť tak Bůh miloval svět“, říká evangelium, „že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (Jan 3,16).

Přeložila Jana Gruberová
www.radiovaticana.cz/10.10.2018

Prostota

Abych vycházel do domu a vracel se do lesa a aby nikdo neříkal když budu v lese že nejsem doma

Abych jenom čas od času
přitiskl čelo na okno
rozlišil panoráma hřbetů v knihovně
naslouchal odbíjení hodin jako se naslouchá pramenům

Abych jako list dokázal bezchybně přečíst světlo
pomalu zapisoval to co je mi psáno
jak rok po roku narůstá horizont
ve zřítelnici kmene

Aby moje tělo netoužilo
být něčím víc a duše něčím méně
a kdyby zatoužily ať zachovám stálost
vědomí po příkladu chlorofylu
který nemění pohled na svět
s pádem stromu

Lituji že jsem od samého počátku
nestudoval v lesní školce
kde se neučí nic
kromě věrnosti zemi
a nejjednodušší cesty do nebe

Antoni Matuszkiewicz,
překlad Věra Kopecká

LAUDATO SI´ XL. – encyklika papeže Františka o ekologii

V. Náboženská vyznání v dialogu s vědami

199. Není možné zastávat, že empirické vědy kompletně vysvětlí život, vnitřní podstatu všech tvorů a celek reality. Tak by znamenalo, že překročily svoje metodologické hranice. Pokud se uvažuje v tomto omezeném rámci, vytratí se estetická vnímavost, poezie a dokonce i schopnost rozumu chápat smysl a účel věcí. Rád bych připomněl, že „náboženské texty vykládají smysl věcí po všechny doby a mají motivační materiál, který otevírá stále nové obzory… Je rozumné a inteligentní pokládat tyto spisy za tmářské jenom proto, že vznikly v kontextu náboženské víry?“ Bylo by zjednodušující myslet si, že etické principy lze prezentovat čistě abstraktně, odtrženě od každého kontextu; skutečnost, že jsou podávány náboženským slovníkem jim ve veřejné diskusi neodnímá žádnou hodnotu. Etické principy, které je rozum schopen vnímat, se vždycky mohou objevit v odlišném hávu a být vyjádřeny odlišným slovníkem, včetně toho náboženského.

200. Na druhé straně, jakékoli technické řešení, které vědy chtějí podat, nebude moci vyřešit vážné problémy světa, pokud lidstvo ztratí svůj směr, pokud budou zapomenuty velké motivace, které umožňují společný život, oběť a dobrotu. V každém případě je třeba vyzvat věřící, aby byli ve své víře důslední a neprotiřečili jí svými skutky; je třeba zdůraznit, aby se nově otevřeli Boží milosti a čerpali z hloubi vlastních přesvědčení o lásce, spravedlnosti a pokoji. Pokud nás špatné pochopení našich principů někdy svedlo k ospravedlňování zneužívání přírody nebo despotické nadvlády člověka nad stvořením, nebo k válkám, nespravedlnosti a násilí, musíme jako věřící uznat, že v takovém případě jsme byli nevěrní pokladu moudrosti, který bychom měli střežit. Kulturní omezení různých dob častokrát podmínila takovéto povědomí o vlastním etickém a duchovním odkazu, avšak právě návrat k vlastním pramenům umožňuje náboženskému vyznání lépe odpovědět na aktuální potřeby.

201. Většina obyvatel planety je věřící, a to by mělo náboženská vyznání vést k navázání vzájemného dialogu zaměřeného na péči o přírodu, na obranu chudých, na budování sítě úcty a bratrství. Nezbytný je také dialog mezi samotnými vědami vzhledem k tomu, že každá je zvyklá uzavírat se do mezí vlastního slovníku, a specializace má tendenci izolovat a absolutizovat vlastní vědění. Brání to adekvátnímu vyrovnání se s problémy životního prostředí. Stejně tak je nezbytný otevřený a uctivý dialog mezi různými ekologickými hnutími, mezi nimiž nechybějí ideologické boje. Závažnost ekologické krize od nás všech žádá, abychom mysleli na obecné dobro a pokračovali v dialogu, který potřebuje trpělivost, odříkání a velkodušnost a stálou připomínku toho, že „realita je důležitější než idea.“

Dědov 2018

Děkujeme našemu panu faráři Františkovi za úžasné pozdní sobotní odpoledne, které požehnal a vyprosil slunečné počasí.

V sobotu 29. září 2018 se v Dědově u kapličky sv. Anny v Teplické farnosti konala posvícenská Javorsko – dědovská mše svatá pod širým nebem, obětovaná za ukončení dobré sezony. O průběh mše se zasloužili P. František Hofman spolu s P. Františkem Slavíčkem. Skupina hudebníků a farníků z hnutí Fokoláre doprovázela mši svým zpěvem a hudebními nástroji. Mše svaté se zúčastnilo celkem 121 lidí, mladých i těch, co již více pamatují. Nelze nevzpomenout i nejstarší členku, 92 letou paní Ságnerovou, rodačku z Dědova, žijící v Teplicích n.M, která jako děvče chodila na májové pobožnosti do této kapličky. Hnutí Fokoláre ubytované ve středisku Charita Klučanka Dědov navštívil zastupující biskup Královohradecké diecéze Mons. Josef Kajnek. Na Klučance poté bylo pro všechny, i pro neubytované nachystáno pohoštění a koláčky.

Děkujeme všem, kteří jste se mše zúčastnili a zvláště pak těm, kteří jste přispěli na opravu kapličky.

Chvála a díky Bohu i vám všem.

D.Rudolfová

Rok 2018 ve farních akcích

6. ledna
Tříkrálová sbírka
7. ledna
Tříkrálový průvod
3. února
Farní ples (KD Martínkovice)
14. února
Popeleční středa
10. března
Duchovní obnova v Otovicích
30. března
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)
1. dubna
Zmrtvýchvstání Páně
5. května
Pouť do Vambeřic
10. května
Nanebevstoupení Páně
12. května
„Motobohoslužba“ Otovice
13. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek
18. května
Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha
19. května
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním
20. května
1. svaté přijímání; slavnost Seslání Ducha Svatého
Hvězda – májová pobožnost
25. května
Noc kostelů
27. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost
31. května
Slavnost Božího Těla
16. června
Farní den (fara Ruprechtice)
6. července
Putování s Bachem
22. července
Cyklopouť do Nowe Rudy
28. července
Jakubsko-anenský víkend
1. – 5. srpna
Farní tábor (fara Ruprechtice)
4. srpna
Křinická pouť
8. září
Vikariátní turnaj v malé kopané (NÁ)
říjen
Farní výlet
14. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
10. listopadu
Den veteránů (Martínkovice)

KOMPENDIUM KATECHISMU

61. Jakým způsobem má církev užitek z pomoci andělů?
Církev se v liturgii přidružuje k andělům, aby se klaněla Bohu, prosí o jejich přispění a slaví liturgickou památku některých z nich. „Každý věřící má po svém boku anděla jako ochránce a pastýře, aby ho vedl k životu“ (sv. Basil Veliký).

62. Co učí Písmo svaté o stvoření viditelného světa?
Vyprávěním o „šesti dnech“ stvoření nám Písmo svaté dává poznat hodnotu toho, co bylo stvořeno, a jeho zaměření k Boží chvále a službu člověku. Každá věc má svou existenci od Boha, od něhož dostává vlastní dobrotu a dokonalost, vlastní zákony a své místo ve vesmíru.

63. Jaké místo má ve stvoření člověk?
Člověk je vrcholem viditelného stvoření, protože je stvořen k obrazu a podobě Boha.

Lidská duše nepochází od rodičů, nýbrž je přímo stvořena Bohem a je nesmrtelná.

64. Jaký typ spojení existuje mezi stvořenými věcmi?
Mezi tvory existuje vzájemná závislost a hierarchie, které chtěl Bůh. Zároveň existuje jednota a solidarita tvorů, protože všichni mají téhož Stvořitele, jsou jím milovány a jsou zaměřeny k jeho slávě. Respektovat zákony, vepsané do stvoření a vztahy vyplývající z přirozenosti věcí, je tedy principem moudrosti a základem mravnosti.

65. Jaký je vztah mezi dílem stvoření a vykoupení?
Dílo stvoření vrcholí v ještě větším díle vykoupení. Vždyť právě toto dává počátek novému stvoření, v němž všechno najde svůj plný smysl a své dovršení.

66. V jakém smyslu je člověk stvořen „k Božímu obrazu“?
Člověk je k Božímu obrazu v tom smyslu, že je schopen poznávat a svobodně milovat svého Stvořitele. Je jediným tvorem, kterého chtěl Bůh pro něho samého a kterého povolal, aby s ním sdílel jeho božský život v poznání a lásce. Člověk, protože je Božím obrazem, má důstojnost osoby-není něco, nýbrž někdo; je schopen poznávat se, svobodně se dávat a vstoupit do společenství s Bohem a s ostatními osobami.

67. Proč Bůh stvořil člověka?
Bůh stvořil celého člověka, avšak člověk byl stvořen, aby poznával Boha, sloužil Mu a miloval Ho, aby Mu věnoval v tomto světě celé stvoření jako díkůvzdání, a aby byl vyvýšen k životu s Bohem v nebi. Pouze v tajemství vtěleného Slova nachází pravé světlo tajemství člověka, jenž je předurčen reprodukovat obraz vtěleného Božího Syna, který je dokonalým „obrazem neviditelného Boha“ (Kol 1,15).

68. Proč lidé vytvářejí jednotu?
Všichni lidé tvoří jednotu lidského pokolení, protože mají společný původ od Boha. Bůh totiž „stvořil z jednoho člověka celé lidské pokolení“ (Sk 17,26). Všichni pak mají jediného Spasitele a jsou povoláni mít podíl na věčné blaženosti Boha.

69. Jak duše a tělo vytvářejí v člověku jednotu?
Lidská osoba je bytost zároveň tělesná a duchovní. Duch a hmota vytvářejí v člověku jedinou přirozenost. Tato jednota je tak radikální, že díky duchovní duši se tělo, které je hmotné, stává lidským a žijícím tělem, a má podíl na důstojnosti Božího obrazu.

70. Kdo dává člověku duši?
Lidská duše nepochází od rodičů, nýbrž je přímo stvořena Bohem a je nesmrtelná. Když umírá tělo, ona nezhyne, ale spojí se znovu s tělem ve chvíli konečného vzkříšení.

71. Jaký vztah vložil Bůh mezi muže a ženu?
Muž a žena byli stvořeni Bohem ve stejné důstojnosti jako lidské osoby a zároveň se vzájemně doplňují jako muž a žena. Bůh je chtěl jednoho pro druhého, pro osobní společenství. Zároveň jsou povoláni k tomu, aby předávali lidský život tím, že v manželství vytvoří „jedno tělo“ (Gen 24) a ovládali zemi jako „správcové“ Boha.

72. Jaký byl původní stav člověka podle Božího plánu?
Když Bůh stvořil muže a ženu, daroval jim zvláštní účast na svém božském životě ve svatosti a spravedlnosti. V Božím plánu by člověk neměl ani trpět ani zemřít. Kromě toho v člověku vládla dokonalá harmonie v něm samém, mezi tvorem a Stvořitelem, mezi mužem a ženou, mezi prvním párem a celým stvoře

Sv. Klement, papež a mučedník, hl. patron HK diecéze, 23. listopad

O životě sv. Klementa před zvolením na Petrův stolec jako jeho třetího nástupce, nemáme spolehlivých zpráv. Origenes ho ztotožňoval s Klementem, o němž se Pavel zmiňuje, že se společně s ním namáhal při šíření evangelia a patří k těm, jejichž jména jsou v knize života (Flp 4,3). Někteří životopisci z Pavlovy poznámky vyvozovaly, že pocházel z Filip v Makedonii, kde se s Pavlem seznámil ještě jako pohan a s ním přišel do Říma. O totožnosti s tímto hlasatelem evangelia se zmínili i dějepisec Eusébius a sv. Jeroným. Rovněž liturgické texty v den svátku sv. Klementa obsahují Pavlova slova.
Další badatelé při posuzování listu, který Klement napsal rozhádaným křesťanům v Korintě, obdivujíce Klementovu znalost starozákonních textů, nabyli přesvědčení, že byl židovského původu. Jiní životopisci uvádějí tvrzení, že se narodil v Římě jako pohan a byl k víře přiveden sv. Barnabášem. Hagiografická díla by však měla rozlišovat ověřené skutečnosti od hypotéz.
Po Petrově smrti Klement údajně patřil mezi pomocníky ve správě církve a kandidáty, o nichž se jednalo na apoštolský stolec. Věřící více znali Lina a Kléta a Klement jim prý nechtěl konkuro-

vat. V čele církve se nakonec vystřídali všichni tři. Kletus nastoupil po Linově smrti r. 79 a Klement v roce 90.

Vynikal vlastnostmi dobrého pastýře. V Korintě, přes dobrou pověst církevní obce, se objevovala mezi křesťany žárlivost a nekázeň. To bylo pro třetího Petrova nástupce důvodem, aby jim napsal o křesťanských ctnostech, vyzval je k osvědčování víry skutky a žádal, aby si nezakládali na své spravedlnosti. Napomínal šetrně, něžně a prosebně, avšak uvedl i hrozby, aby přiměl k nápravě. Jako velmi potřebnou ctnost vyzdvihl pokoru a Kristův vzor, který je stále zapotřebí mít před očima. Zdůraznil hierarchický řád, který byl církvi Kristem ustanoven. Neopomenul upozornit na vědomí odpovědnosti, z níž plynou požadavky, ani na potřebu modlitby za provinilé a bloudící.

Jako římský biskup rozesílal hlasatele evangelia do dalších evropských zemí a sám svým slovem a příkladem obracel mnoho pohanů.

Pokřtil asi 400 vysoce postavených Římanů, patřících k císařskému dvoru. Císař Trajan jej pak poslal do vyhnanství na Krym. Klement ani zde nepřestal být horlivým pastýřem a vedle toho, že v Chrsoneso těšil ostatní křesťany odsouzené k práci v mramorových dolech, konal divy a obracel místní obyvatele. Vlivem jeho působení ve vyhnanství došlo údajně ke stavbě 75 kostelů.

Legenda hovoří o tom, že utrpení v lomech zvyšovala palčivá žízeň a voda byla daleko. Klement se proto obrátil o pomoc k Bohu. Poté na pahorku uviděl beránka, upozorňujícího nohou na určité místo, kde pak Klement otevřel pramen vody, přestože místo bylo na skále.

Císař dostal některé zprávy, z nichž viděl, že Klementovo působení a vliv jsou nezadržitelné a nařídil jeho popravu, která byla vykonána utopením po připoutání ke kotvě.

Křesťané ho nalezli a i s kotvou uložili do hrobu. Po čase křesťané taurického Chersonesu podlehli nájezdům pohanů a Klementův hrob upadl v zapomnění. Objeven byl až slovanským apoštolem Cyrilem, pozdějším spolupatronem Evropy, při jeho cestě k Chazarům. Se souhlasem arcibiskupa vedl r. 861 vykopávky v místě bývalého kostela a u kotvy objevil Klementovy ostatky, které s Metodějem v r. 868 dopravil do Říma.

Je na místě si připomenout, že díky našim věrozvěstům se sv. Klement stal prvním světcem, který byl v Čechách uctíván jako patron. Od nejstarších dob je část jeho ostatku (čelisti) uchovávána ve svatovítském chrámu v Praze a r. 1368 k nim Karel IV. přidal z Říma dovezenou část řetězu, kterým byl světec údajně připoután ke kotvě.

V Římě byla k jeho cti postavena bazilika na Monte Celio, v níž jsou i ostatky sv. Cyrila. Jméno sv. Klementa je zařazeno do 1. kánonu mše svaté, aby se nám i pro jeho zásluhy dostávalo Boží pomoci.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

Kostel Všech svatých v Heřmánkovicích

Od Jedlového vrchu k Javořím horám, na úpatí Janoviček se nachází obec Heřmánkovice, jedna z nejstarších a největších vesnic regionu. Vzniká v první etapě kolonizace kolem roku 1255. Jako ve většině případů, i zde stojí současný kostel Všech svatých na místě tehdejšího kostela. Gotická stavba, o níž jsou zmínky již roku 1353, byla nahrazena opatem Tomášem Sartoriem dřevěnou svatyní v roce 1672. Nový projekt je výtvorem dílny Kiliána Ignáce Dientzenhofera z časů opata Otmara Daniela Zinkeho.

Realizace probíhala v letech 1720-1726 a byla svěřena do rukou zdejších zednických mistrů. Jak jsme již u broumovských kostelů zvyklí, i „Všichni svatí“ udivují svým úžasným zasazením do krajiny - to je jenom podtrženo estetickým umístěním na návrší se hřbitovem. I zde dochází k situování kněžiště na západ. Výrazně protažená centrála půdorysu je zdůrazňována pravoúhlými přístavky sakristie a převýšené věže. Ta navíc vyniká svou elegantní úzkostí. Vnitřní osmiúhelníkový prostor je v příčné ose vtlačován dovnitř - celkový dojem stavby je tak velice dynamický, rozpohybovaný, doplněný čabrakovými pilastry. Klenba kostela Všech svatých je tradičně dřevěná a plochá. Fasádu doplňují lizety.

Jako v mnoha jiných případech je nad portálem umístěna mramorová deska. Nápis připomíná svěcení chrámu. Stojí zde „Honori Omnium SS. Templum Hoc Aedificavit 1723 O.A.B.,“ což v překladu znamená: „Ke slávě Všech svatých tento kostel vybudoval r. 1723 Otmar, opat broumovský.“

Stropu dominovala nádherná freska od Jana Karla Kováře z roku 1736, bohužel byla roku 1865 dosti necitlivě přemalována. Lze na ní krásně odhalit mnoho světců, kteří jsou charakterističtí svými atributy.

Rozměry kostela jsou též ohromující. Kostel je široký osm metrů a samotná loď má dvacet sedm a půl metru. Kněžiště má dalších osm metrů.

Heřmánkovice jsou známé i svými vzácnými varhanami. Originální varhanní stroj byl do obce převezen roku 1811 ze slezské Vratislavi, skříň měla jeden manuál a jedenáct rejstříků. Autor není bohužel znám. Roku 1845 rozšířil tento stávající stroj varhanář Johann Friedrich Fischer na dva manuály a šestnáct rejstříků. Nádherný stroj je momentálně v celkové rekonstrukci.

Jakub Gruss

Heřmánkovice, k. Všech svatých, dosavadní opravy:

2011: Obnova poškozené části stropu: MK ČR - Program ORP - Broumov (150 000,- Kč); Královéhradecký kraj - Grant 11KPG02-0029 (350 000,- Kč); Děkanství Broumov (100 092,- Kč)

2013: Projektová dokumentace 181 000,- Kč (sponzoři, vlastní zdroje)

2015: znovuzavedení elektrického proudu 20 000,- Kč (Obec Heřmánkovice 5 000,- Kč; farnost 15 000,- Kč)

2015:I. projektová dokumentace na řešení havarijní situace kostela (KHk 155 000,- Kč)

2016: II. projektová dokumentace na řešení havarijní situace kostela 180 000,-Kč (10 000,-Kč sbírka, 50 000,-Kč ČSOB; 120 000,-Kč Omnium)

Heřmánkovice, k. Všech svatých, oprava varhan:

2015: 220 000,- Kč (MK ČR 200 000,- Kč; farnost 20 000,-Kč)

2016: 199 755,-Kč (MK ČR 175 000,-Kč; Obec Heřmánkovice 10 000,-Kč; farnost 14 755,-Kč/

2017: 778 090,-Kč (MK ČR 700 000,-Kč; Obec Heřmánkovice 10 000,-Kč; farnost 68 090,-Kč

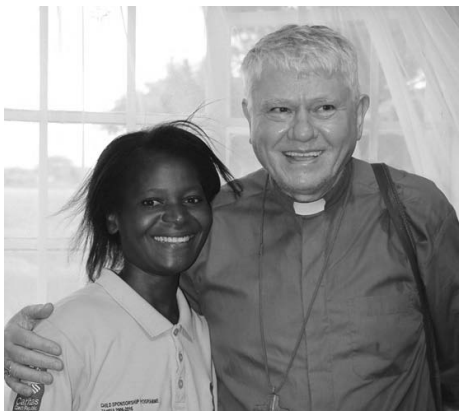

Rozhovor s biskupem

Václavem Malým

Jak byste nazval demokracii, k níž jsme se za téměř třicet let svobody dopracovali?
Je to kulhavá demokracie.

A na co kulhá?
Na vyspělou občanskou společnost. Mnoho lidí podceňuje volby. Mnoho lidí si neuvědomuje důstojnost sebe samého jako občana. Neuvědomuje si spoluzodpovědnost za veřejný prostor. Ale až příliš mnoho našich spoluobčanů je frustrováno, a pak se chytají stébla, upínají naději na jedince, kteří slibují nesplnitelné.

Jak vnímáte rozpoložení společnosti?
Společenská atmosféra se vyhrocuje, vytrácí se obecná slušnost. Jsme živeni strachem z migrantů - téma, které už je otřelé, ale stále přichází na přetřes. Lidé jsou rozpolcení, nezískávají si objektivnější informace, dají na výroky některých představitelů nebo některých politických uskupení. Přestávají spolu diskutovat, protože v naší společnosti často převládá postoj: Kdo se mnou nesouhlasí, je nepřítel.

Není to zvláštní? Komunisté nás odstřihávali od informací, abychom se nedokázali zorientovat. Dnes máme k dispozici veškeré informace, a stejně podléháme demagogům.
Což vyplývá z toho, že neumíme informace vyhodnocovat. Bohužel směřujeme k totalitnímu myšlení. Totalita nás ohrožuje stále, i když z jiného směru. A z jiného kouta.

Odkud hrozí nebezpečí?
Z toho, že si člověk vybírá jenom určitý druh informací, které ho utvrzují v jeho vidění světa, a ty pak absolutizuje. V tom vidím velké nebezpečí. Zvlášť když jsme zasypáváni hromadou lží a dezinformací. Ale když se člověk uzavře do izolace, do společenské a informační bubliny, ztrácí smysl pro realitu. Potom ti druzí přestávají pro něj být zajímaví, najednou se přetvoří v nepřátele. To je živná půda pro všechny demagogy a manipulátory, kteří nás chtějí postavit proti sobě, aby se nezrodila žádná velká síla - a pak ovládnout.

Neselhala tady i církev? V roce 1989 měla podporu veřejnosti a zdálo se, že sehraje podstatnější roli v obnově společnosti.
My jsme se jako katolická církev koncem 80. let nechali trochu uchlácholit. Tehdy jsme byli automaticky nahlíženi jako oponentura režimu, i díky osobnosti kardinála Tomáška, který se vzpíral komunistickým zásahům do života církve. Tím jsme získávali určitou sympatii v části společnosti, ne v celé. A najednou přišla svoboda a my jsme na tohle spoléhali. Neuvědomili jsme si, že jsme jen jednou z mnoha duchovních nabídek. A nedokázali jsme lidem úplně srozumitelně vysvětlovat svou víru v prostředí, které o ní nic neví.

Co jste tedy měli lidem „zvěstovat“?
Že ani člověk, kterému se nedaří, který třeba zkrachuje v podnikání svou nešikovností, neztrácí svou hodnotu a důstojnost. Že může svobodně a s vnitřním klidem přijmout i neúspěch. Musíme se vymezit vůči šalebné době, kdy hodnota člověka se příliš často měří jenom úspěchem. Když mluvím o Ježíšovi, zdůrazňuji, že to byl naprosto svobodný muž, který skončil zdánlivě neúspěšně, protože se nepodbízel, aby získal davy.

Vy sám jste už v listopadu 1989 jako moderátor monumentálních mítinků zažil vyhrocené reakce. Vaše modlitba na Letné, kterou jste odříkal po omluvě dvou příslušníků pohotovostních sborů, byla pro část veřejnosti už dost silná káva. Udělal byste to opět?
Za ten Otčenáš ale dneska sklízím chválu všude možně. Tehdy jsem to risknul, nebyl jsem si úplně jistý. Ale znovu bych to udělal. Tam bylo několik set tisíc lidí a stačilo, aby někdo začal volat nějaká bojovná hesla a někdo se toho chytil… Ale ona mírnost Otčenáše v tu chvíli zapůsobila.

Je způsob, jakým se kardinál Duka snaží vyvažovat vztahy církve k vrcholným politikům, dostatečně nosný?
Této odpovědi bych se zdržel. On to nemá ve svém postavení snadné. Politika je oblast složitá a někdy hodně zrádná. Člověk může mít dobrou vůli, ale může se nechat zmanipulovat, může být i zneužit některými politiky.

Jak vnímáte, že prezident Zeman, s nímž Dominik Duka dobře vychází, změnil názor a podpořil komunistický návrh na zdanění církevních restitucí?
Nechci vidět pana prezidenta černobíle, ale musím říci, že to je z jeho strany naprosto nefér. Je to politický kalkul, který se zrovna hodí. Vážím si člověka, s nímž třeba zcela nesouhlasím, ale který je konzistentní ve svých názorech. Což tedy není zrovna případ našeho prezidenta.

Proč by prezident nemohl změnit názor?
Jednou byl zákon o církevních náhradách odhlasován, stát uzavřel s církvemi jasně formulované smlouvy. A Ústavní soud konstatoval, že ani zákon, ani tyto smlouvy nejsou v rozporu s ústavou. A kdo jiný by měl jít příkladem politikům i občanům v hájení a dodržování právní kontinuity a ústavy než prezident?

Miloše Zemana prý naštvalo, že „církev se domáhala žalobami různého pofidérního majetku i po uzavření restitučních nároků, a to jak na obcích, tak na krajích“.
V žádném z těch sporů, kdy se církev a obce nebo kraje nemohou shodnout na výkladu práva, nejde o majetek, který by církvi dříve nepatřil. A právě o tom, zda na něj má nárok, rozhoduje soud, což je v právním státě úplně běžný postup, který by neměl štvát nikoho, tím méně hlavu státu.

Před měsícem papež v otevřeném dopise ostře odsoudil sexuální zneužívání dětí v církvi. Jak jste to přijal?
Je dobře, že to papež otevřel a zaujal nesmiřitelný postoj. Jen bych byl nerad, kdyby vznikl dojem, že co katolický kněz, to potenciální pedofil. Se sexuálním zneužitím nezletilých se střetáváme i v jiných profesích, například mezi vedoucími táborů, ale i mezi učiteli a podobně. To samozřejmě není omluva pro kněze, kteří se dopustili tak hrozných skutků.

Zůstaňme na půdě církve. V minulosti se stávalo, že kněz, který se dopustil pedofilie, byl v tichosti někam uklizen.

To je samozřejmě neomluvitelné. Musí být jasno, že jakékoliv případy, které se odhalí, budou řešeny okamžitě. Nulová tolerance. Kněz, který se toho dopustil, musí být postaven mimo službu a předán policii ke stíhání. Ale mnoho těch skutků se odehrálo v minulosti, což ovšem také není omluva.

Jak si vysvětlujete, že postižení mlčeli?
Dřív byla autorita kněží vyšší, vyplývala už z jejich církevního postavení. A oběti to mohly vnímat i tak, že když něco takového dělá pan farář, tak na tom zas tolik není. Dnes autoritu kněz nezískává svým postavením, ale především svým jednáním. To je velký posun myšlení správným směrem.

Pomohlo by zrušení celibátu?
Osobně bych byl pro zdobrovolnění celibátu. Dovedu si představit v katolické církvi ženaté kněze i kněze celibátní. Ale rozhodnutí o dobrovolném celibátu by muselo padnout v nejvyšších církevních kruzích a nikoliv v jednotlivých částech církve. Pokud by nebylo přijato řešení na univerzální úrovni, mohlo by dojít k rozbití jednoty církve.

Mohou se kněží, kteří se dopustili pedofilního hříchu, dočkat odpuštění?
Oni musí především nést následky svého činu. A odčinit to nějakým pokáním, opustit prostředí, které je pro ně velkým pokušením, odejít do samoty, na léčení, upnout se na dobročinnost. Nejde jen o to, říci „lituji“, ale opravdu dát najevo, že měním svůj život. Pak je možné odpustit.

Vy sám, odpustil jste například estébákovi, který vás zmlátil při výslechu?
V tu chvíli jsem toho policajta nenáviděl. Chtěl jsem mu vlepit facku. Ale včas jsem si uvědomil, že by to bylo využito proti mně jako napadení veřejného činitele. Bojoval jsem s tím několik dnů. Ale pak jsem si řekl, že není možné nechat to v sobě hlodat. A dnes už necítím zášť k tomu člověku. A byl jsem připraven odpustit, kdyby někdy přišel a omluvil se. Což se nikdy nestalo.

Poprvé zažíváme situaci, kdy předseda vlády otevřeně proklamuje to, co dříve říkali nahlas jen extremisté: Ani jednoho migranta do Čech. Jak to vnímáte?
To je naprosto špatně. Utvrzuje to společnost v iluzi: Starejme se jen o sebe a budeme mít tady klid.

A nebudeme mít klid?
V dnešním globalizovaném světě nelze žít jako izolovaný ostrůvek. A nezodpovědné vyvolávání strachu z cizinců, a to i z těch, kteří přicházejí z válek a nemají žádnou perspektivu, je hrou na elementární city: musíme si zachovat své bezpečné hnízdečko, kde si s těmi druhými rozumíme. Jenže tento uměle vyvolávaný strach, podněcování nechuti k jinakosti a k odlišnosti, může mít obrovský dopad na mentalitu celé společnosti.

V čem?
Strach přece vyvolává agresivitu, která se může obrátit nejen vůči uprchlíkům, kteří tady koneckonců nejsou, ale vůči jiným menšinám nebo lidem s jinými názory a přesvědčením.

Ministerstvo vnitra neudělilo azyl ani sedmdesáti čínským křesťanům, které čínský režim pronásleduje…
Už jsem zaslechl, že by se skrze ně mohla do Čech infiltrovat čínská tajná služba. Tomu se musím usmívat. Jako by neexistovala spousta jiných cest, jak sem dostat špiony. Ten hlavní důvod je politický - nerozzlobit si velkého obchodního partnera.

Podle ministerstva vnitra čínští křesťané dostatečně neprokázali, že byli pronásledováni. Měl by to být argument pro soudy, k nimž se uprchlíci odvolali?
Čínu jsem navštívil a poznal situaci čínských křesťanů. A ta je velmi krutá. Stává se, že na několik měsíců, někdy i let, zmizí nějaký katolický biskup či kněz, pak se zase objeví a někdy také ne. Kdyby se čínští křesťané, kteří odtamtud utekli, teď vrátili nebo byli vráceni, museli by počítat s obrovskými potížemi. Chtělo by to i velkorysost: i když se třeba něco úplně neprokázalo, už jsou tady dva roky, ať zůstanou.

Tomáš Radil, neurolog, který prožil holokaust, varoval: „Nenávist není přechodný kolaps morálky. Je to mozkový mechanismus, který mají zakódovány miliony lidí.“ Neobáváte se, že nenávist může rozložit společnost natolik, že zničí i naši demokracii?
Ano, je to nebezpečí. Ale věřím, že lze apelovat a přesvědčovat lidi, kteří žijí v nenávisti, aby přistupovali k životu i jinak. Nevěřím, že nenávist je v člověku zakódována. Nejsme na prahu nějaké černé totality. Pořád tady existují mechanismy, kterými tomu lze učinit přítrž. A pasivní lamentování, že pravda vůbec neexistuje a všechno je jen jeden velký podvod… K tomu já se nepřidám!

Ale v čem tedy tkví naděje, kterou byste zvěstoval?
Člověče, pořád máš možnost říct o lži - je to lež. Pořád máš možnost nevolit populistu, který nepřizná svou špatnou minulost a slibuje nesplnitelné.

www.aktualne.cz/04.10.2018,
mírně kráceno

Pamlsková vyhláška pro kněze

(humor)

Nový školní rok – nové pořádky, i tak by se dalo parafrázovat to, co nyní zažívají mnozí kněží. Nejenže si musejí zvykat na nové farnosti, mnozí z nich si musejí zvyknout i na razantní úpravy v jídelníčku.

„Jde o změnu, kterou jsme připravovali celý loňský rok. Kněží, obzvláště ti, kteří žijí na faře sami, často postrádají potřebnou zpětnou vazbu. To se mimo jiných oblastí týká také jejich životosprávy, zejména stravování. Cílem je proto zajistit, aby nikdo nejedl moc, ale současně ani málo. Zaměřujeme se však také na skladbu a úpravu stravovacích návyků. Koneckonců své by o tom mohli vyprávět výrobci liturgických oděvů, kteří v poslední době museli sériovou výrobu v podstatě uzavřít a veškerá roucha šijí téměř bez výjimky na míru," vysvětluje mluvčí České biskupské konference Stanislav Přibyl.

ČBK proto nechala vyrobit novou mobilní aplikaci s breviářem. „Pokud jde o breviář, nejedná se o žádnou novinku. Skutečným přelomem je to, že kněz v něm kromě ranní modlitby najde také jídelníček na daný den. Vzhledem k tomu, že kněží je jen několik stovek, nebylo problém aplikaci personalizovat. Každý dostal svoje přístupové údaje a aplikace na základě nachozené vzdálenosti, výškových převýšení a dalších faktorů každému vypočítá, co má jíst. Při tvorbě aplikace jsme oslovili i nutriční experty, kteří nám se skladbou vhodného jídelníčku pomohli. Aplikace navíc zohledňuje i liturgický rok, takže už by se nemělo stávat, že si některý duchovní dá na Popeleční středu kančí guláš, jelikož si půst uvědomí, až když si na poslední chvíli chystá kázání na večerní mši," pochvaluje si Přibyl.
Samotní kněží ale z aplikace tolik nejásají. „Když mě přesunuli z jižní Moravy na Drahanskou vrchovinu, bylo mi jasné, že sklenička červeného vína od farníků, kterou jsem si dával ráno po snídani, se stala minulostí. Když jsem ale v aplikaci zjistil, že budu snídat místo vlašského salátu a čtyř rohlíků ovesné vločky s mlékem, přemýšlel jsem, jestli jsem se provinil já, nebo některý z mých předků," popisuje jeden z čerstvě přesunutých kněží, který si nepřeje uvádět svoje jméno. (pozn.: redakce ale jeho jméno zná).

Novoty ve stravování zasáhly i farní hospodyně. „Byla jsem zvyklá vařit českou klasiku - vepřo, knedlo, zelo, koprovku, pečené koleno a podobně. Teď abych se učila zpracovávat jáhly, klíčit klíčky a neustále obměňovat druhy salátů s málo kalorickými zálivkami," líčí, jak se nová aplikace citelně dotkla života ve farní kuchyni, paní Jana, která je zaměstnaná na faře na Jihlavsku jako hospodyně. „Jistě nemusím dodávat, že od doby, co se stravování pana faráře řídí aplikací, vládne na faře poněkud ponurá atmosféra. Otec, který si dříve potrpěl na vtipkování, chodí do kuchyně zachmuřen a bez nálady."

Nová aplikace působí problémy i některým farnicím. „Čas od času k nám na nedělní oběd zavítá pan farář. Už jsem na neděli chystala nádivku do pečené husy, když mi naznačil, že mu aplikace toto jídlo vyloženě nedoporučuje a namísto toho by bylo vhodné, kdybych uvařila něco podstatně lehčího a zdravějšího. Jako předkrm jsem tedy servírovala cizrnovou pomazánku se suchary, následovanou pórkovou polévkou. Za hlavní chod jsme měli brokolici dušenou v páře s bramborami a ke kávě jsem připravila koláčky ze špaldové mouky s přidaným máslem ghí. Pan farář si menu moc pochvaloval, krásně se totiž vešel do tabulky zobrazené v aplikaci. Horší už to bylo s manželem, který od jídla podezřele často odcházel do vedlejšího pokoje. Až potom jsem zjistila, že měl za vázou schovanou skleničku se sádlem a škvarky, kterou během oběda celou vyluxoval. Po odchodu pana faráře se mi svěřil, že tato aplikace musí být pro kněze horší jak celibát."

Jsou ale i opačné případy. „Na jídlo jsem si nikdy moc nepotrpěl. Když mi aplikace nadiktovala k obědu celé grilované kuře a moučník poté, co jsem snídal slaninu s vejci a zapíjel ji colou, zalitoval jsem, že nemám pár desítek kilo navíc. Zatímco žaludek mám přeplněný, peněženka zeje prázdnotou. Celý svůj plat v podstatě projím," stěžuje si novokněz od svatého Jakuba z Brna Tomáš Marada.

Plánovaný přínos aplikace ale podle církevních představitelů drobné útrapy jednotlivých kněží vysoce převyšuje. „V principu jde o dvě věci. Kněží je málo, přiměřené stravování přispěje k jejich delšímu dožití a tak i prodloužení produktivního věku, což pomůže jejich nedostatek částečně kompenzovat. Druhou věcí potom je, že nové stravování by mělo přispět i v otázce evangelizace. Je prokázáno, že ve farnostech, kde je kněz svěží a fit, ani vyzáblina, ani tlouštík, je míra religiozity u ženské populace až o 45 % vyšší a 4% navýšení pozorujeme i u mužů," vysvětluje sociolog Ivan Odilo Štampach, který pro katolickou církev tradičně zpracovává sociologické průzkumy.

www.tisickrate.cz/01.10.2018

Farní pouť do Lehnice

O druhé říjnové sobotě jsme navštívili místo eucharistického zázraku z Vánoc 2013 v kostele sv. Jacka v nedaleké polské Lehnici. Po přiblížení událostí místním duchovním, následné mši sv. a adoraci, jsme pokračovali do Lehnického Pole. Ve zdejší Bazilice Minor byly zjevné stopy někdejšího benediktinského propojení mezi Lehnickým Polem a Broumovem (kostel postavil na popud opata Zinkeho K. I. Dientzenhofer). Druhou zastávkou v Lehnickém Poli bylo interaktivně velice zdařilé muzeum bitvy roku 1241.

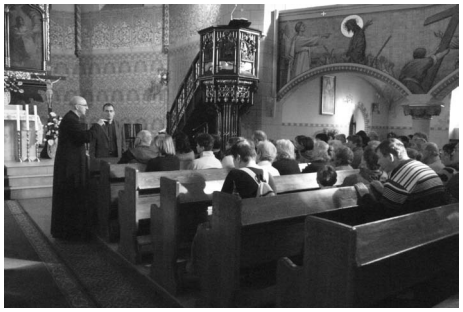

Svatohubertská bohoslužba

V neděli 14. října odpoledne se v Martínkovicích opět konala bohoslužba k poctě sv. Huberta, kterou vedl premonstrátský jáhen Gereon Rudolf Holý OPraem.

BRAUNENSIS ART, FARNOST BROUMOV
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA KONCERT
k oslavám 100. výročí vzniku ČSR

G. VERDI
REQUIEM

Koncert v rámci projektu "Hlasem a varhanami" věnovaný padlým obyvatelům Broumovska a 2 600 obětem zajateckého tábora v Martínkovicích v období 1. světové války 1914 - 1918

CANTORES CANTANT

Markéta Böhmová - soprán
Irina Rurac - alt
Onebae Cho - tenor
Jaroslav Patočka - bas
Přemysl Kšica - varhany
Jakub Hrubý - sbormistr

Sobota 3. 11. 2018 v 18 hod.
kostel sv. Petra a Pavla
v Broumově

KLÁŠTER BROUMOV
KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ

VSTUPNÉ 100 Kč / děti, studenti zdarma

Protokol o předání finančních prostředků získaných z dobrovolného vstupného na koncerty

13. ročníku festivalu Za poklady Broumovska, konaného v termínu 30. 6. 2018 – 1. 9. 2018.

Zástupci organizací:

Za poklady Broumovska o.p.s.

Jan Školník, Marcela Školníková

Katolická církev České republiky, Diecéze královéhradecká: ThLic. Martin Lanži

Benediktínské opatství sv. Václava v Broumově: Přemysl Sochor

Celková částka vybraných prostředků činí 245 622,- Kč

Na základě platné dohody všech tří zúčastněných stran, platné od 1. února 2013 se vybrané prostředky dělí takto: 85 % z vybrané částky, tj. 208 779,- Kč bude převedeno na účty jednotlivých farností, a to v podílu, který odpovídá počtu koncertů konaných v kostelích farnosti:

Římskokatolická farnost - děkanství Broumov – 6 koncertů (Božanov - kostel sv. Máří Magdalény, Šonov – kostel sv. Markéty, Broumov – kostel sv. Petra a Pavla, Otovice - kostel sv. Barbory, Vižňov - kostel sv. Anny, Martínkovice - kostel sv. Jiří a Martina), tj. **125 267,- Kč** bude poukázáno na účet 1190987399/0800.

Benediktinské opatství sv. Václava – 2 koncerty (klášterní kostel sv. Vojtěcha), tj. **41 756,- Kč** bude poukázáno na účet 699942551/0100

Římskokatolická farnost - děkanství Police nad Metují – 2 koncerty (Police nad Metují - kostel Nanebevzetí Panny Marie, Bezděkov – kostel sv. Prokopa), tj. **41 756,- Kč** bude poukázáno na účet 1182748339/0800.

15 % z vybrané částky, tj. **36 843,- Kč**, použije **Za poklady Broumovska o.p.s. na základě dohody všech stran ve prospěch konání festivalu.**

CO ČEKÁ ZEMŘELÉ?

V listopadových dnech se více než jindy modlíme za zemřelé, navštěvujeme hřbitovy a zapalujeme svíce. Proč? Modlitbou chceme zemřelým pomoci, aby se dostali do plného společenství s Bohem – do nebe.

Projdi bludištěm a zjistíš, čemu jako křesťané věříme.

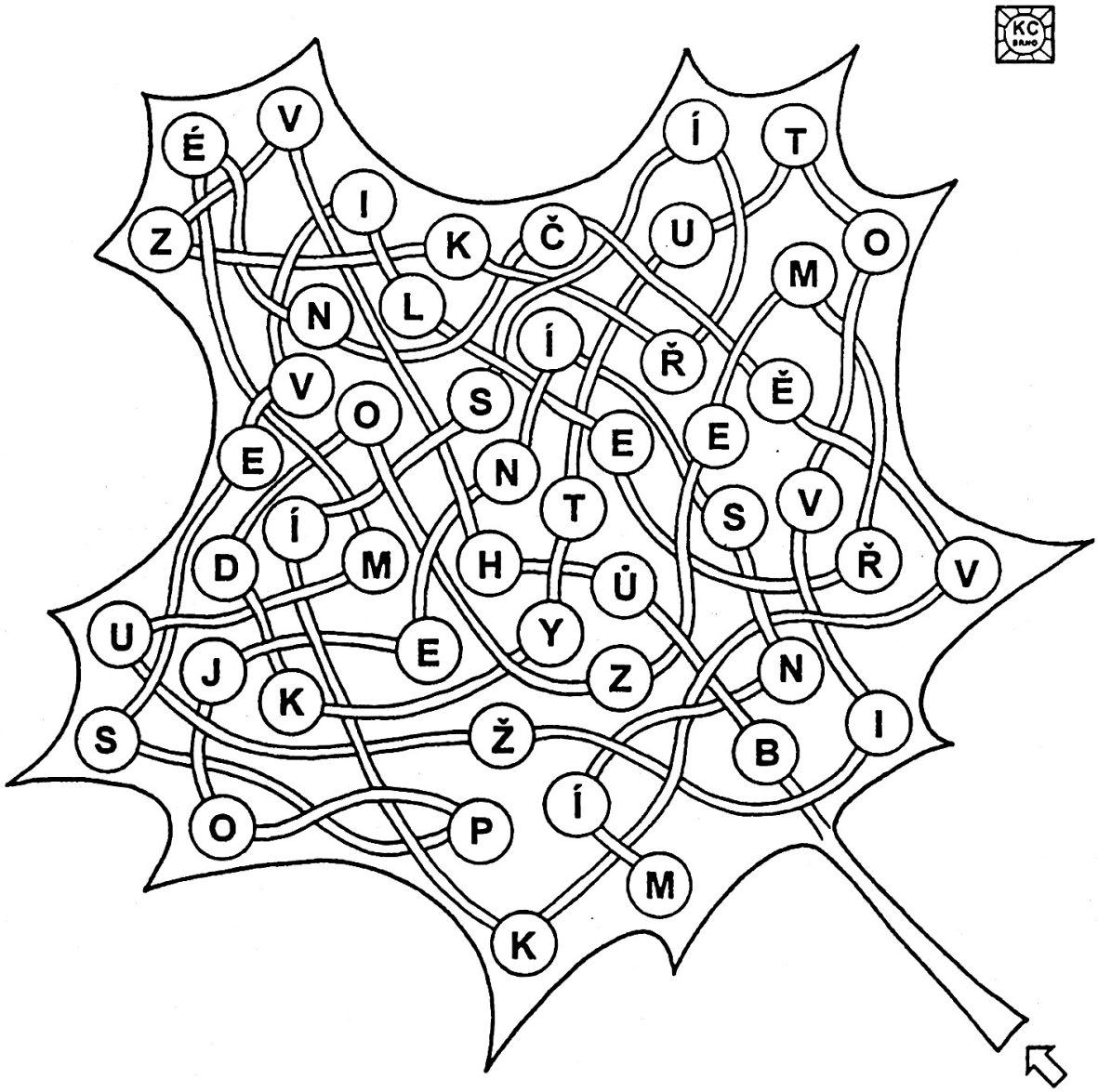

NEDĚLNÍ A VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

4. listopadu

Otovice	08:30
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

11. listopadu

Martínkovice	08:30
Vižňov	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

18. listopadu

Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

25. listopadu

Božanov	08:30
Ruprechitce	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	xxx	xx:xx hod
Úterý	klášterní k.	17:00 hod
Středa	k. sv. Václava	17:00 hod
Čtvrtek	děkanský k.	17:00 hod*
Pátek	děkanský k.	17:00 hod
Sobota	k. sv. Václava	17:00 hod

01/11 – 03/11, 05/11 – 06/11
mše sv. v dřevěném k. PM v Broumově v 17:00
* Ve čtvrtek 08/11
mše sv. jenom v kapli PM v Šonově v 17:00
Adorace: středa, sv. Václav, 17:30 – 17:45;
pátek, P+P, 16:00 – 17:00 (
kromě „Dušičkového týdne")
Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.;
sobota 24/11, P+P, 09:00 – 10:00
Změna vyhrazena.

MŠE SV. V TEPLICÍCH N. M. A OKOLÍ

TEPLICE NAD METUJÍ
sv. Vavřinec – hlavní kostel;
NEDĚLE: mše svatá je v 8,30
ZMĚNA!!! V úterý je mše sv. v 16,00
Ve středu NENÍ mše sv.
1. čtvrtek (1.11.)
je mše sv. a pobožnost na hřbitově v 16,40
V pátek (2.11.)
je mše sv. a pobožnost na hřbitově v 16,40
V pátek 16. a 23. 11.
mše sv. mimořádně v 16,00 – zástup Broumov
První sobotu 3. 11.
je mše sv. v 8,00 na Kamenci!!!

ADRŠPACH
1. neděle v měsíci (4.11) v 10,00
3. neděle v měsíci (18.11) mše sv. nebude.

ZDOŇOV
MŠE SV. ZRUŠENY PRO NEZÁJEM.

DĚDOV
11. 5. 2019 V 17,00 ZAHÁJENÍ SEZÓNY 2019

15 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.
Modleme se tento měsíc za naše zemřelé!
Požehnané dny Vám přeje a vyprošuje
P. František Hofman (tel. 734 213 899)

Bratři a sestry, přátelé Radia Proglas,

po dohodě s duchovním správcem Martinem Lanzi se letošní hromadná sbírka uskuteční v neděli dne 25. listopadu 2018 v předsíni hlavního vchodu kostela.

Pro naši farnost máme také na stolku uvnitř kostela tiskoviny týkající se Radia Proglas.
Proglas je křesťanskou stanicí dobrých zpráv pro všechny generace a je ji možno naladit i přes digitální televizní multiplex.

Za finanční příspěvky všem dárcům Pán Bůh zaplať.
Váš KAmarád PRoglasu 10447 Antonín Ježdík

Milá návštěva (opět)

V létě 2017 se broumovský starosta Ing. Jaroslav Bittnar a děkan broumovské farnosti Th. Lic. Martin Lanzi účastnili setkání německých rodáků v Bad Kissingen. V květnu tohoto roku uvedl P. Lanzi fotografickou výstavu o broumovské sk. kostelů TEMPUS FUGIT v partnerském městě Forchheim. Přelom letošního září a října byl ve znamení návštěvy rodáků na Broumovsku. Kromě předsedy krajanského spolku Erika Buchholze byl přítomen i vrchní starosta města Forchheim Dr. Uwe Kirschstein. Z nabitého programu je možné zmínit, že třeba po nedělní bohoslužbě v děkanském k. sv. Petra a Pavla se na Staré radnici konala vernisáž výstavy s tématem poválečného odsunu. V pondělí a úterý pak bylo možné navštívit kostely nejenom broumovské skupiny, ale i teplickou poustevnu, či výstavu Petra Bergmanna o osudech zajateckého tábora v Martínkovicích.

Výuka náboženstvíškol. rok 2018/2019, Broumov, od 7. ZÁŘÍ:
3. tř. (1. sv. přijímání): čtvrtek, ZŠ Meziměstí, 12:45 - 13:30, čtvrtek, fara Broumov, 13:45- 14:30
4. – 6. tř.: pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45
7. – 8. tř.: pátek, fara Broumov, 13:55 - 14:30

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na
něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách
po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK
vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **church.broumov@gmail.com**, děkujeme…

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.